Գանլը, գ. կառք երկանիվ. chariot à deux roues.

Գանղալ, գ. գլոր. rouleau.

Գանղը, գ. (= Հանկը. Հանղը.) ՞ր. quel, lequel?

— վագրեթ. ԵՐԲ. quand?

Գանճա, գ. ճանկ. croc; croc à feu.

Գանճալամագ, գ. խրվել, ըմբռնել ճանկիս. prendre, arrêter avec un croc.

Գանճրգ, գ. գազ. 2. մարակ. էգ. chienne; 2. femelle.

Գանմագ, գ. հարբանել զինարբաս. լեկնոցանել զինարբաս. 2. հանանել. se désaltérer, étancher sa soif; 2. être persuadé, convaincu.

Գաննատ, ա. լարարքարար. confiseur.

Գանու՛, ա. լարցյալ. գոհ. content.

Գանուն, ա. էջ. գավանին, յտ. կանոն. 2. օրէնք. սահմանարքանրիան. 3. սամանարան. գանէջ. règle; 2. loi, statut, constitution; 3. psaltérion, instrument de musique.

— էթ. պաղլամագ. օրէնս հաստատել. établir une loi.

Գանունի(ս), ա. օրինաց. օրինական. 2. կանոնարքեր. օրինարքեր. de (la) loi, légal; 2. législateur.

Գանուն-նամէ, պ. մատեան օրինաց. code, livre de lois.

Գանտ, ա. (Նեվպէթի շէքերի.) վանալտար. sucre candi.

Գանտը խամ. ղղրեալ լատար. sucre brut.

Գանտը միւքէրրեր. ղղրեալ լատար. sucre raffiné.

Գանտա, գ. ո՞ր. où?

Գանտան, գ. ո՞ւրանի՞. d'où? de quel côté?

Գանտրբա, գ. (Հասրը օթուս.) պրտա. jonc.

Գանտրբմագ, գ. հարբանել. ունցանել զինարբաս. 2. յաղնահարել. հանանեցանել. étancher la soif, désaltérer; 2. convaincre, persuader. [sucre.

Գանտի(ս), ա. լատարեալներ. de

Գանտիլ, ա. էջ. գանտատիլ, յտ. կանթիլ. lampe.

— ատանամարը. հանդէս լուսաբերիան. illumination.

Խատրէ — թ. կանթիլ գիշերոյ. veilleuse.

Գանտիլլի, գ. լապտերաբար. ղարդարեալ լապտերօտ. orné ou garni de lampes.

Գաշ, գ. (ընտանի.) յօնտ. sourcil.

— չամիմագ. պատրել ունցս. froncer les sourcils.

Էյրէր — ը. գոնդ, ուղիղ բամբ. arçon.

Եիւզիւք — ը. խրտչ, կապիճ ամանմանաց. chaton.

Գաշտը, գ. տերբ. երբարաց. étrille.

Գաշտրբլամագ, գ. տերբ. յարդարել տերբաս ղերբարար. étriller.

Գաշանմագ, գ. գիրել (Ինց). pisser

Գաշգամալ (փէնիրի), գ. ուղի պանրոյ. sorte de fromage.

Գաշրգ, գ. (գրել.) գարգել. cuiller.

Թամիլը — ղը. գոտր գարգել. cuiller à café, petite cuiller.

Գաշրմագ, գ. տարել. gratter.

Պայուն —, ամալել. avoir honte.

Պաշ գաշրմագա վագեթ պուլմամագ. ելգարել ճամանակ պարագոյ. avoir des affaires par-dessus la tête.

Գաշրնմագ, գ. (տերաբարել.) տալ տարել զանին. 2. (կիմիշկեր.) մարմնել. se gratter; 2. démanger.

Գաշլամագ, գ. յեռալ. enchâsser, sertir.

Գաշլը, գ. յօնիլ. qui a des sourcils.

Զամիրգ —. յօնանիլ. qui a des sourcils joints l'un à l'autre.

Գաշմէր, գ. ծաղրաբար. moqueur, rieur.

Գաշմերլիք, գ. ծաղր. կատանի. moquerie, risée.

Գաշը, ա. ելեալել. գոծանել. dépouiller de son écorce, de sa coque.

Գաշի, ա. ուղեղ-ռիան մարմնոյ. saleté du corps.

Գաստ... գա գա(վ)ոս...:

Գա՛ուր, ա. խոր. profond.

Գա՞չ, գ. տանի՞. որչափ. combien?